№ 11. Brześć nad Bugiem, dn. 1 października 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n|B., Poleski Urząd Wojewódzki.

Cena pojedyńczego egzem. 600 mk. Ogłoszenia po 60 mk. za wiersz szpaltowy za tekstem.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO.

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĄDOWEGO.

DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w ciągu miesiąca września 1922 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mającym moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

426.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 72 z dnia 1 września 1922 r.

Poz. 649. Oświadczenie rządowe z dnia 28-go kwietnia 1922 r. o przystąpieniu Polski do Międzynarodowego Związku Telegraficznego.

Poz. 651. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty: grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego, mocy obowiązującej dekretów o tymczasowej ordynacji wyborczej dla sejmików powiatowych, o tymczasowej ordynacji powiatowej o skarbowości powiatowych związków komunalnych i ustawy w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych.

Poz. 653. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną, na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz na powiaty grodzieński i wołkowyski i na gminy białowieską, masiewską i suchodolską powiatu bielskiego województwa białostockiego.

Poz. 655. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 sierpnia 1922 r. o podwyższeniu opłat pocztowych i telegraficznych.

Poz. 656. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1922 r. w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych, częściowo zmienionego rozporządzeniem z dnia 15 maja 1922 r.

Nr. 73 z dnia 4 września 1922 r.

Poz. 659. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmiany taksy dla komorników sądowych.

Poz. 661. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zakresu działania dotychczasowej Rady adwokatów przysięgłych okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie.

Poz. 663. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Kolei Żelaznych oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 lipca 1922 r. w przedmiocie tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

Poz. 664. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 sierpnia 1922 r. o podwyższeniu taryfy osobowej wąskotorowych oraz prywatnych, położonych w obrębie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu i Wilnie.

Nr. 74 z dnia 7 września 1922 r.

Poz. 667. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 30 maja 1922 r. o dodatkach za kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

Poz. 670. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie jednorazowej odprawy dla zdemobilizowanych chorążych.

Poz. 671. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 31 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych o postępowaniu w razie zachorowania na cholerę azjatycką podróżujących kolejami.

Poz. 672. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 sierpnia 1922 r. uzupełniające rozporządzenie z dnia 8 października 1921 r. w przedmiocie wyboru i obrotu specyfików farmaceutycznych.

Poz. 674. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1922 r. zmieniające niektóre postanowienia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

Poz. 676. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 sierpnia 1922 r. o granicach uchybień wskazań zegarów, znajdujących się w miejscach publicznych.

Nr. 75 z dnia 14 września 1922 r.

Poz. 677. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie djet i zwrotu kosztów przy podróżach służbowych funkcjonarjuszów państwowych poza granicami państwa.

Poz. 678. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 28 sierpnia 1922 r. w przedmiocie przyznania funkcjonarjuszom Ministerstwa Poczt i Telegrafów radjospecjalistom 25 proc. dodatku do uposażenia.

Poz. 680. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 2 września 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 681. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 20 sierpnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych i Ministrem Spraw Wewnętrznych, uzupełniające zarządzenia wyjątkowe zapobiegające zwalczaniu cholery.

Poz. 682. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 22 sierpnia 1922 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1921 r. o ustanowieniu egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych na obszar Ziem Wschodnich Rzeczypospolitej.

Nr. 76 z dnia 16 września 1922 r.

Poz. 685. Oświadczenie rządowe z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej Konwencji Berneńskiej o przewozie towarów kolejami żelaznemi.

Poz. 686. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 maja 1922 r. w przedmiocie wykonania Berneńskiej Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznemi z 14 października 1890 r. wraz ze zmianami wprowadzonemi przez porozumienie dodatkowe z 16 lipca 1895 r. oraz konwencje dodatkowe z 16 czerwca 1898 r. i 19 września 1906 r.

Poz. 687. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 sierpnia 1922 r. o komunikacji kolejowej na linji Puck — Hel.

Nr. 77 z dnia 18 września 1922 r.

Poz. 690. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. w sprawie przedłużenia czasu pracy w cukrowniach w r. 1922 — 1923.

Poz. 694. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. o wyłączeniu majątku Torokanie z powiatu drohiczyńskiego i wcieleniu go do gminy antopolskiej powiatu kobryńskiego.

Poz. 698. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urządzeniu i utrzymywaniu zakładów kąpielowych publicznych.

Poz. 700. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydaae w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie dodatkowego przeglądu wojskowo-lekarskiego obywateli polskich, płci męskiej ur. w 1885 — 1901 latach włącznie, którzy do dnia 10 stycznia 1922 r. z przysługującego im prawa opcji na rzecz państwa niemieckiego nie skorzystali.

Nr. 78 z dnia 20 września 1922 r.

Poz. 702. Ustawa z dnia 28 października 1921 r. o ratyfikacji podpisanego w Paryżu 21 czerwca 1920 r. porozumienia z państwami, należącemi do Konwencji Międzynarodowej, w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa.

Poz. 703. Konwencja Międzynarodowa w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa.

Poz. 704. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1922 r. o dodatku uzdrowiskowym.

Poz. 707. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. w sprawie zniesienia czwartej klasy dodatku drożyźnianego.

Poz. 709. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. w przedmiocie uposażenia woj-

skowych powołanych do ćwiczeń oraz powołanych do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.

Poz. 710. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1922 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za służbę nocną.

Poz. 711 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. w sprawie podwyższenia wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za pracę w pocztach ruchomych i za konwojowanie poczty kolejami.

Poz. 715. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumienín z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6 września 1922 r. o nadzorze nad nierządem.

Poz. 717. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 września 1922 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowemi.

Poz. 719. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 września 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej, na przewóz towarów, zwłok i zwierząt stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Nr. 79 z dnia 26 września 1922 r.

Poz. 720. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Nr. 80 z dnia 28 września 1922 r.

Poz. 721. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 sierpnia 1922 r. o podwyższeniu należytości telefonicznych.

Nr. 81 z dnia 29 września 1922 r.

Poz. 723. Ustawa z dnia 21 września 1922 r. o zmianie ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. Ordynacja wyborcza do Sejmu (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 590).

Poz. 724. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 września 1922 r. w przedmiocie kalendarza wyborczego.

Poz. 725. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 września 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za kolejowe przesyjki pocztowe i telegramy.

Poz. 82 z dnia 29 września 1922 r.

Poz. 728. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 25 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu, w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 2 czerwca 1922 r. do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Poz. 729. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 21 września 1922 r. o taksie aptekarskiej.

Poz. 731. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

Poz. 734. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 15 września 1922 r. o przeniesieniu Dyrekcji Dróg wodnych w Brześciu n/B. do Wilna i przydzieleniu jej zarządu rzeki Wilji i jej spławnych dopływów położonych na obszarze ziemi Wileńskiej.

Poz. 757. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 września 1922 r. o zniesienie na polskich kolejach państwowych dziesięcioprocentowego dodatku do opłat za przewóz przesyłek nadzwyczajnych na pokrycie kosztów, połączonych ze wzmocnioną ich ochroną.

Poz. 739. Obwieszczenie w sprawie sprostowania omyłek druku w ustawie z dnia 29 lipca 1922 r. „Ordynacja Wyborcza do Sejmu“ (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 590).

427.

W Monitorze Polskim:

Nr. 198 z dnia 1 września 1922 r.

Poz. 123. Przepisy wykonawcze z dnia 16 sierpnia 1922 r. do rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r., w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów Państwowych.

Nr. 204 z dnia 9 września 1922 r.

Poz. 132. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 31 maja 1922 r. o utworzeniu Państwowej Rady Mierniczej.

Nr. 206 z dnia 12 września 1922 r.

Poz. 135. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 31 sierpnia 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Nr. 209 z dnia 15 września 1922 r.

Poz. 138 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnła 1922 r. o Naczelnej Radzie Sanitarnej oraz wojewódzkich i powiatowych radach sanitarnych.

Nr. 215 z dnia 22 września 1922 r.

Poz. 144. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 sierpnia 1922 r. o uiszczeniu gotówką opłat pocztowych za paczki i listy wartościowe, nadawane w obrocie wewnętrznym i za granicą.

Nr. 216 z dnia 23 września 1922 r.

Poz. 145 Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 września 1922 r. o zmianie obwieszczenia z dnia 30 lipca 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Instrukcja dla lekarzy udzielających pomocy lekarskiej urzędnikom państwowym i ich rodzinom z dnia 5 września 1922 r.

Nr. 217 z dnia 25 września 1922 r.

Poz. 146. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 września 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za analizy, wykonane w Państwowym Instytucie Farmaceutycznym.

Nr. 218 z dnia 26 września 1922 r.

Poz. 147. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 września 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie regulaminu dla Komisji do walki z alkoholizmem.

II.

428.

Instrukcja o służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej w czasie wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

1.

Czasokres wyborów: Czas wyborów w rozumieniu niniejszej instrukcji liczy się od 1 września do 20 listopada 1922 r.

2.

Sprawy osobowe: Dyrekcja (Inspektorat) przygotuje na czas wyborów odpowiednią rezerwę personelu do zastępstw wzgl. pomnożeń w urzędach, w których to będzie koniecznem z powodu wzrostu ruchu pocztowego, telegraficznego i telefonicznego lub zarządzonego na żądanie Województw i Starostw przedłużenia godzin urzędowych i wprowadzenia naogół, wzgl. całonocnej służby. Odnośne wydatki należy prowadzić w osobnej ewidencji i zestawienie ich przedłożyć Ministerstwu Poczt i Telegrafów najdalej do 15 grudnia 1922 r.

Powierzenie jakichkolwiek godności w sprawie wyborów czy to wskutek nominacji, czy to z wyboru (powołanie na członka komisji wyborczej, na komisarza wyborczego lub na instruktora — tut. rozporządzenie z 29/VIII — 1922 r. L. 5550/II) — nie zwalnia jeszcze funkcjonarjusza pocztowego od wykonywania obowiązków zawodowych. Należy jednak funkcjonarjusza pocztowego zwolnić częściowo lub całkowicie od zajęć służbowych na czas, w którym on z powodu powierzonych mu czynności przy wyborach nie może równocześnie pełnić obowiązków zawodowych.

Ewentualne wydatki wskutek przydzielenia sił zastępczych należy prowadzić w ewidencji w sposób podany wyżej w tym ustępie.

3.

Służba inspekcyjna: W okresie wyborczym należy nad służbą pocztową, telegraficzną i telefoniczną roztoczyć stały nadzór przez organa inspekcyjne. Gdyby liczba stałych inspektorów okazała się do tego celu nie—wystarczającą, można do służby inspekcyjnej użyć także innych urzędników.

4.

Biuro pogotowia: do załatwiania spraw, złączonych z wyborami ma być zorganizowane w Dyrekcji specjalne biuro, w którego skład oprócz kierownika wchodzi niezbędna ilość referentów dla spraw personalnych, pocztowo-komunikacyjnych, telegraficznych i telefonicznych. Biuro ma być czynne od godziny 8—do 22, a w razie potrzeby należy zarządzić także dyżury nocne.

5.

Poczta. Dyrekcja (Inspektorat) wyda jaknajostrzejsze zarządzenia dla zapewnienia prawidłowego toku służby i transportu poczty. Szczególniejsza uwaga ma być zwrócona na przesyłki nadane przez wszystkie centralne władze państwowe i władze polityczne I i II instancji oraz organa wyborcze i na przesyłki do tychże adresowane.

W myśl ordynacji wyborczej (Dz. U.R.P. Nr. 66, 1922) organami wyborczemi są:
Generalny Komisarz Wyborczy. Państwowa Komisja Wyborcza, Okręgowa Komisja Woborcza, Komisarze wyborczy i obwodowe komisje wyborcze.

6.

Opłata pocztowa: Organom wyborczym wymienionym w poprzednim ustępie przyznaje się prawo nadawania przesyłek listowych do wagi 5 klg. Przesyłki mogą być nadane jako zwykłe przesyłki listowe, polecone lub za rewersem zwrotnym.

Opłatę pocztową za takie przesyłki pocztowe, nadane przez organa wyborcze uiści ryczałtem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Przesyłki te będą nadawane w urzędach pocztowych za pomocą pocztowej książki nadawczej i na stronie adresowej zaopatrzone odciskiem stempla „Pilne — wybory“ (Opłata ryczałtem).

Książki nadawcze mogą być użyte także nakładu prywatnego jednak z nagłówkami, odpowiadającemi nagłówkom książek nakładu urzędowego Książka nadawcza Komisji wyborczej musi być zaopatrzona własnoręcznym podpisem przewodniczącego Komisji lub jego zastępcy; zaś książka nadawcza Komisarza wyborczego jego własnym podpisem.

Za tego rodzaju przysyłki listowe, nadane przez organa wyborcze za pomocą książki nadawczej i zaopatrzone odciskiem stempla „Pilne—wybory“ (opłata ryczałtem) nie należy w oznaczonym powyżej czasokresie t. j. od 1 września do 20 listopada b. r. ani przy nadaniu, ani przy doręczaniu pobierać jakichkolwiek opłat pocztowych. Odciski wymienionego stempla, umieszczone na przesyłkach wyjętych ze skrzynek pocztowych, należy przekreślić ołówkiem kolorowym, a przy doręczaniu tych przesyłek pobierać taryfową opłatę.

7.

Przesyłanie i doręczanie korespondencji wyborczej. Przesyłki, noszące odcisk stempla „Pilne--wybory" (opłata ryczałtem), mają być w czasie transportu traktowana narówni z przesyłkami pośpiesznemi, a w urzędzie oddawczym w miejscowym okręgu, doręczone przez umyślnego posłańca. Po odbiór takich przesyłek dla adresatów zamiejscowych okręgu doręczeń będą się zgłaszać codziennie posłańcy gmin, którym należy wydawać przesyłki polecone. Same zaś przesyłki polecone wydaje się za przedłożeniem podpisanego przez adresata dowodu odbioru. W razie złożenia pełnomocnictwa lub używania pocztowej książki odbiorczej, wydaje się przesyłki posłańcom gmin stosownie do dyspozycji adresatów.

Dla utrzymania codziennego połączenia miejscowości należących do zamiejscowego okręgu doręczeń z przynależnym urzędem pocztowym wyda Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stosowne zarządzenia.

8.

Połączenia pocztowe: Dyrekcja (Inspektorat) zarządzi, aby w czasie od 14 września do 20 listopada b. r. wszystkie urzędy, agencje i pośrednictwa pocztowe utrzymywały przynajmniej raz dziennie połączenie pocztowe. Również w okręgach listonoszów wiejskich należy w tym czasie zaprowadzić codziennie doręczenie przesyłek.

Zwiększone z tego powodu wydatki należy prowadzić w osobnej ewidencji a zestawienie ich przedłożyć Ministerstwu Poczt i Telegrafów najdalej do 15 grudnia 1922 r.

9.

Telegraf: telegramy nadawane przez organa wyborcze (ustęp 5) należy uważać za telegramy państwowe, sygnować literą „S“ i jak telegramy państwowe odtegrafowywać, przetelegrafowywać i doręczać.

Należytości przypadające za takie telegramy mają urzędy telegraficzne kredytować organom Wyborczym przez oznaczony w ustępie 1 czasokres akcji Wyborczej.

Urzędy telegraficznej mają miesięcznie zestawiać rachunek kredytowanych należytości za-pomocą druku „Dziennik kasowy przyjętych telegramów“ i rachunki te wraz z telegrafami w pierwszych dniach następnego miesiąca przedkładać dyrekcji. Dyrekcja sprawdzi taryfikację telegramów i rachunki co-miesiąc, poczem zwróci telegramy urzędom lub też prześle je Izbie kontroli Rachunkowej, zależnie od tego, jaki przepis obowiązuje poszczególne urzędy.

Z wszystkich rachunków miesięcznych zestawi dyrekcja każdego miesiąca ogólny rachunek z całego okręgu, a w pierwszych dniach grudnia bieżącego roku generalny rachunek za cały czas wyborów i prześle rachunek ten Ministerstwu Poczt i Telegrafów najdalej do dnia 25 grudnia 1922 r. W rachunku generalnym należy wymienić w alfabetycznym porządku nazwy urzędów i obok nazw podać sumę kredytowanych należytości telegraficznych za cały czasokres wyborów. Z sum tych należy utworzyć na końcu rachunku sumę ogólną.

Telegramy takie organa wyborcze nadawać będą podobnie jak i przesyłki pocztowe w sprawach wyborów za pomocą książek nadawczych i zaopatrywać odciskiem stampili „pilne wybory“ (opłata ryczałtem) lub swoim stemplem urzędowym. Odcisk stampilji „pilne wybory“ opłata ryczałtem przy telegramach niema znaczenia opłaty ryczałtowanej; jest tylko znakiem organu wyborczego, opłaty zaś są kredytowane.

W wypadkach doręczenia telegramow organów wyborczych przez umyślnych posłanców w miejscowym okręgu doręczeń, koszta na wynagrodzenie tych posłańców mają urzędy pokrywać z kasy i sporządzać z tych wydatków rachunki analogicznie jak na należytości kredytownej za nadawane telegramy jednakże na druku dla nadeszłych telegramów.

Z rachunkami tymi postąpi Dyrekcja w sposób podany wyżej w tym ustępie.

10.

Telefon: Podobnie jak telegramy należy rozmowy międzymiastowe organów wyborczych uważać za państwowe i przyznawać im kolejność tę samą co rozmowom Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Jeśli rozmowy międzymiastowe organów wyborczych odbywać się będą z telefonów abonentnych, mają urzędy telefoniczne wstawiać przypadające należytości temuż abonentowi do jego rachunku miesięcznego.

Rachunek ma być wyrównany zwykłym trybem. Rozrachunek pomiędzy takim abonentem, który ze swego telefonu prowadzi także rozmowy we własnym interesie, z organami wyborczemi, będzie jego rzeczą a nie urzędów telefonicznych.

O ile rozmowy międzymiastowe organów wyborczych odbywać się będą z publicznych mównic, mają urzędy kredytować im przypadające należytości i prowadzić na nie na odpowiednim druku osobne rachunki, z któremi postąpić mają tak samo, jak z rachunkami należytości telefonicznych.

Dyrekcja rachunki te przedłoży po sprawdzeniu, Ministerstwu Poczt i Telegrafów w sposób wyżej podany, co do rachunków za kredytowane telegramy.

W kwestji zarządzenia nocnych służb lub wogóle zmiany godzin urzędowych w urzędach telegraficznych i telefonicznych w dniach wyborów, zastosuje się Dyrekcja do życzeń Województw i Starostw, które w tej mierze otrzymają wskazówki z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

11.

Na żądanie województw, starostw lub organów wyborczych, należy w lokalach komisji wyborczych w miarę możności urządzać stacje telefoniczne połączone z cenralami miejscowymi. Wydatki na ten cel poniesione, należy prowadzić w osobnej ewidencji i zestawienie tych wydatków przedłożyc Ministerstwu Poczt i Telegrafów do 15 grudnia 1922 r.

12.

W czasie od 1 września do 20 listopada b. r. mają Dyrekcje 1-go i 16-go każdego miesiąca, a w razie potrzeby częściej przedkładać Ministerstwu zwięzłe sprawozdania w sprawie wykonywania postanowień niniejszej instrukcji oraz o wydanych ważniejszych zarządzeniach,

Warszawa, dnia sierpnia 1922 r.

Kierownik Ministerstwa

(—) *Moszczyński.*

W sprawie obsługi pocztowej, telegraficznej i telefonicznej w czasie wyborów do Sejmu i Senatu.

Przysyłając przy niniejszem do wiadomości odpis okólnika Ministerstwa Poczt i Telegrafów rozesłanego do podległych mu władz w sprawie służby pocztowej telegraficznej i telefonicznej w czasie wyborów do Sejmu i Senatu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uzupełnia treść jego następującemi wskazówkami:

1) Wzmożenie urzędowania w urzędach pocztowych, telegraficznych i telefonicznych ma być zarządzane w myśl okólnika na życzenie urzędów wojewódzkich i starostw. O ile by więc władze wyborcze (komisje, Komisarze wyborczy) odczuli potrzebę bardziej intensywnej obsługi pocztowej, telegraficznej lub telefonicznej, będą się w tej mierze zwracać z życzeniami do PP. Wojewodów (Delegata Rządu, Komisarza Rządu) lub Starostów, którzy winni ze swej strony w odpowiednich wypadkach występować niezwłocznie do właściwej Dyrekcji pocztowej z odpowiednimi wnioskami.

Rzecz prosta, że z tego rodzaju wnioskami do Dyrekcji (Inspektoratu) PP. Wojewodowie mogą się zwracać również i z własnej inicjatywy.

2) Pan Wojewoda wyda polecenie podległym sobie władzom oraz zarządom gmin, by te nie stawiały żadnych przeszkód komisjom i komisarzom wyborczym w korzystaniu z aparatów telefonicznych. Rozmowy międzymiastowe prowadzone przez Komisje powinny być notowanę w osobnej ewidencji. Gminy będą mogły otrzymać zwrot kosztów tych rozmów z funduszów na organizację wyborów po ukończeniu okresu wyborczego. Odnośne rachunki urzędy gminne winne przedstawić do Starostwa najpóźniej do dnia 1/XII 1922 r.

3) Celem terminowego przesyłania i odbioru korespondencji komisji obwodowych Pan Wojewoda zarządzi, by urzędy gminne zorganizowały codzienną komunikację z najbliższym urzędem pocztowym. Na żądanie przewodniczących komisji, gminy winny nadawać i odbierać korespondencje komisji.

4) Ponieważ przewiduje się, że komisje obwodowe nie będą zaopatrzone w żadne środki pieniężne, przeto wszelkie potrzeby kancelaryjne stosownie do art. 100 ust. 1 muszą być koniecznie na czas dostarczone przez gminę. Gmina również winna zaopatrzyć komisje w obrębie jej położone, w pocztowe książki nadawcze. Książki te mogą być nabyte w Urzędzie pocztowym lub sporządzone według odpowiedniego wzoru.

5) Ponieważ zaopatrzenie wszystkich komisji obwodowych w stemple przepisane w załączonym okólniku Ministerstwa Poczt i Telegrafów byłoby rzeczą trudną i kosztowną, przeto na prośbę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, załączony okólnik Ministerstwa Poczt będzie uzupełniony w ten sposób, że wyrazy „pilne wybory opłata ryczałtem" będą mogły być pisane czerwonym ołówkiem. Korespondencja nosząca ten napis wtedy będzie tylko zwolniona od opłat pocztowych i traktowana jako pośpieszna, gdy będzie nadana za pomocą książki nadawczej komisji.

6) Władze administracyjne przesyłki w sprawach wyborczych winny zaopatrywać na stronie adresowej odciskiem stempla: „pilne wybory". Przesyłki takie będą traktowane przez urzędy pocztowe jako pośpieszne.

Przesyłki te opłacać należy tak, jak zwykłe.

W tej mierze urzędy pocztowe otrzymają z Ministerstwa Poczt i Telegrafów dodatkowe instrukcje.

7) Komisarzom wyborczym przy przesyłaniu przesyłek pocztowych przysługują te same prawa, co i komisjom wyborczym. Dla umożliwienia wykorzystania ich Pan Wojewoda (Delegat Rządu) poleci im zaopatrzyć się w odpowiednie stemple i pocztowe książki nadawcze; o ile komisarzem wyborczym nie jest Starosta, Pan Wojewoda (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) dostarczy mu stempel i książkę nadawczą, koszty czego należy pokryć z kredytu wyborczego.

8) Przesyłki pocztowe osób prywatnych w sprawach wyborczych choćby nawet adresowane do władz wyborczych nie są zwolnione od opłat pocztowych. Przepisy bowiem zawarte w art. 101 ordynacji wyborczej dotyczą tylko opłat stemplowych, nie zwalniają zaś z opłat pocztowych. O ile więc przesyłka prywatna zaadresowana do władz wyborczych nie zostanie odpowiednio ofrankowana to nie zostanie ona dalej wysłana. W tej mierze Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyda również dodatkowe wyjaśnienie swoim władzom podległym, poczem wydany będzie odpowiedni komunikat który PP. Wojewodowie (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) powtórzą w „Dzienniku Urzędowym".

Gdyby funkcjonowanie poczty, telegrafu lub telefonu nie stało na wysokości zadania, Pan Wojewoda (Delegat Rządu, Komisarz Rządu) winien bezzwłocznie reklamować u właściwej Dyrekcji pocztowej (Inspektoratu), które na czas wyborów uruchomiają specjalną służbę inspekcyjną.

Treść niniejszego oraz załączonego okólnika Pan Wojewoda (Delegat Rządu) poda do wiadomości podległych mu władz oraz Komisarzy wyborczych.

Minister

(—) Ant. Kamieński w. r.

III.

429.

Obwieszczenie Wojewody w przedmiocie przepisów sanitarnych.

Wobec grożącego niebezpieczeństwa chorób zakaźnych, wzywam wszystkich mieszkańców Województwa Poleskiego do ścisłego przestrzeganie i wykonywania niżej podanych obowiązujących przypisów policyjno-sanitarnych:

§ I.

W sprawie zachowania czystości powietrza należy:

1) Utrzymywać w bezwzględnej czystości ulicę, bulwary (nadbrzeżne), place publiczne i rynki, oczyszczać je z zielska i traw i zamiatać codziennie rano do godz. 7-mej.

2) Rynsztoki wybielać obficie mlekiem wapiennem co 2 tygodnie: 1-go i 15-go każdego miesiąca.

3) Oczyszczać podwórza i dziedzińce ze śmieci i wszelkich odpadków w miarę potrzeby, przynajmniej raz na tydzień.

4) Doły kloaczne i ustępy opróżniać, gdy się wypełnią do $^2/_3$ swej głębokości.

5) Urządzić na dziedzińcach prywatnych i placach publicznych do gromadzenia śmieci skrzynie zamykane.

6) Wywozić śmiecie i zawartości jam odchodowych poza obręb miasta w określone miejsce do godz. 6 rano.

7) Zwierzęta padłe na drogach i ulicach niezwłocznie usuwać i zakopywać o określonych miejscach.

8) Ścieki, śmietniki, doły, kloaczne, gnojówki i t. p. odkazać 20 proc. mlekiem wapiennem.

9) Usuwać gromadzące się wody na ulicach i placach miejskich przez zasypywanie gruzem ew. podnoszenie poziomu gruntu i przeprowadzenie rowów i rynsztoków.

10. Zaopatrzyć place rynkowe w ustępy publiczne.

11) Ulice i place zadrzewiać i w miarę możności brukować.

12) Rzeźnie budować poza miastem przy rzekach, zdala nd jatek i sklepów; po zakończeniu pracy należycie oczyszczać i porządkować; zaopatrzyć je w dostateczną ilość wody gorącej i prawidłowy odpływ nieczystości; stoły pokryć błachą cynkową.

13) Fabryki zanieczyszczające powietrze urządzać poza miastem lub zaopatrzyć specjalnemi odkażającemi urządzeniami.

§ 2.

W sprawie wody należy:

1) W miejscach sprzedaży napojów i pożywieuia podawać do picia wodę tylko świeżo przegotowaną.

2) Utrzymywać źródła wody w zupełnej czystości.

3) Urządzać studnie w odległości conajmniej 20 metrów od miejsc zanieczyszczonych, głębokość studni nie mniej niż 3 metry. Budować studnie ze spadem od studni. Zaopatrzyć je w szczelną cembrowinę, sięgającą aż do dna i na $1/2$ metra wystającą ponad powierzchnię gruntu-drewnianą lub betonową.

4) Zakrywać otwór studni kopanych stale ruchomem wiekiem, odchylanem tylko w chwili czerpania wody.

5) Zaopatrzyć studnie w stałe wiadro, z kratą z wierzchu, przymocowane do żórawia lub łańcucha. Perjodycznie oczyszczać je przez wyszlamowywanie i następnie zasypywanie wapnem, mycie wiadra i cembrowiny.

6) W studniach wzbudzających podejrzenie-wodę podać analizie bakterjologicznej.

7) Zaopatrzyć wszystkie lokale otwarte dla użytku publicznego — bufety, restauracje, jadłodajnie i t. p. w wodę gotowaną w dostatecznej ilości. Woda ma być przechowywaną w czystych, szczelnie zamkniętych naczyniach i codziennie zmienianą.

8) Sprzedawać wody gazowe i lemoniady z naczyń, zaopatrzonych w etykiety fabryczne i tylko firm, które uzyskały zezwolenie Urzędu Wojewódzkiego na prowadzenie przemysłu.

9) Dozwolony jest wyrób wód gazowych jedynie w fabrykach mających na to prawo.

10) Nie wolno czerpać wody ze studni wiadrem własnem, oraz prać bielizny, płukać naczynia, myć się bezpośrednio koło studni.

§ III.

W sprawie handlu artykułami spożywczemi należy:

1) Sprzedawać artykuły spożywcze tylko w stanie świeżym, niezepsutym i dla zdrowia nieszkodliwym.

2) Zabezpieczać produkty spożywcze od dostępu much, wybierania i dotykania rękami przez kupujących, umieszczając je bądź w oszklonych skrzyniach lub szafkach bądź też pod szklannemi pokrywami.

3) Nie wolno sprzedawać mięsa, pochodzącego ze zwierząt i ptactwa, padłych lub zabitych wskutek choroby.

4) Sprzedawać artykuły spożywcze tylko w sklepach należycie urządzonych (Obszernych, widnych, przewiewnych, jasno pomalowanych).

5) Nie wolno sprzedawać artykułów spożywczych w otwartych kramach, niektórych straganach, koszach i pod gołym niebem.

6) Przestrzegać jaknajwięcej czystości sprzedających (czyste ubranie, czyste ręce i paknokcie).

§ IV.

Piekarnie należy:

1) Urządzać w domach czysto utrzymanych, w odległości conajmniej 10 metr. od miejsc zanieczyszczonych, na parterze, w ubikacjach obszernych, widnych, przewiewnych.

2) Zaopatrzyć w podłogi szczelne z materjału trwałego, łatwo dającego się zmywać, w ściany gładkie, jasne, w umywalnię z bieżącą wodą do mycia rąk, ręczniki czyste i mydło.

3) Po zakończeniu pracy gruntownie porządkować przez mycie podłóg, skrobanie dzieży, półek, stołów i natychmiastowe usuwanie śmieci.

4) Zaopatrzyć robotników w białe fartuchy i czapki, oraz pantofle.

5) Pracownicy winni mieć czyste ręce i paznokcie.

6) Nie wolno: spluwać w piekarni na podłogę, palić przy pracy tytoniu, mieszkać i spać w pomieszczeniach piekarni, wpuszczać do niej zwierząt domowych jak również w fartuchach piekarnianych chodzić do ustępów.

7) Rozporządzenie Ministerstwa Zdrowia Publicznego, w sprawie nadzoru nad piekarniami (Dz. Ust. Nr. 26 poz. 151 z 1921 r.) winno być wywieszono na widocznem miejscu.

§ V.

Jatki należy:

1) Urządzać w budynkach czysto utrzymanych, od strony północnej, co najmniej w odległości 15 metrów od miejsc zanieczyszczonych i oddzielnie od innych sklepów z artykułami spożywczemi.

2) Zaopatrzyć w podłogi szczelnie-nieprzepuczszalne, ściany jasne, pomalowane do wysokości 2 mtr. farbą olejną, lub pokryte materjałem łatwo się zmywającym, w umywalnię z bieżącą wodą, mydło, ręczniki i dębowe, gładko obrąbane pnie do ćwiartowania mięsa.

3) Mięso wieszać na ocynkowanych hakach.

4) Półki pokryć blachą cynkową.

5) Po zakończeniu sprzedaży poddawać gruntownemu myciu i porządkowaniu.

6) Najsurowej zabrania się wpuszczać zwierzęta do jatek.

§ VI.

Hotele, restauracje, pensjonaty:

1) Otwierać hotele i restauracje jedynie w domach, posiadających należyte urządzenie ściekowe i wodę uznaną przez Władze Sanitarne za dobrą.

2) Poszczególnie pokoje powinny być widne, suchę, mieć należyte urządzenie do ogrzewania i przewietrzenia, ściany i sufity czyste, jasne, podłogi szczelne i powinny posiadać oprócz mebli: dzbanek z wodą, miednice, wiadro, spluwaczkę, nocnik i karafkę z wodą przegotowaną.

3) Ponadto hotele winny posiadać korytarze szerokie na 2 metry, dostateczną ilość ustępów, conajmniej po 2 na każde piętro.

4) Zaopatrzyć hotele w dostateczną ilość bielizny. —Conajmniej po 2 zmiany na pokój.

5) Dawać każdemu przybywającemu czystą, świeżo wyprasowaną bieliznę pościelną.

6) Utrzymywać czystość w całym zakładzie przez codzienne zamiatanie, zmywanie podłóg i okurzanie ścian.

7) Urządzać kuchnie w restauracjach i wogóle w jadłodajniach w ubikacjach przestronnych, widnych o ścianach jasnych, czysto pomalowanych farbą olejną, lub pokrytych łatwo dającym się zmywać materjałem, o podłodze szczelnej, nieprzepuszczalnej, o należytej wentylacji, ponadto kuchnie winny mieć należyte urządzenia ściekowe i urządzenia do mycia naczyń, stoły gładkie, szczelne. Spanie w kuchni bezwarunkowo niedozwolone.

8) Kuchnię cechować winna bezwzględna czystość; to samo dotyczyć ma obsługi, wszelkich naczyń i składów z produktami.

9) Wywiesić w widocznem miejscu Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 stycznia 1922 r. w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokoi meblowanych i pensjonatów (Dz. Ust. R. P. Nr. 10 poz. 78 z 1922 roku).

§ VII.

Cmentarze.

1) Zakładać cmentarze można w odległości conajmniej $^1/_2$ kilometza od wsi, dla miast nie bliżej $^1/_2$ kilometra od ostatniego domostwa.

2) Przeznaczać pod cmentarz grunt piasczysty, przewiewny, suchy bez źródeł.

3) Grzebać po raz drugi w tem samem miejscu nie wcześniej jak po upływie lat 30.

4) Grób powinien mieć 2 metry długości, metr szerokości, głębokość do 2 metr. Ziemi ponad wieko trumny powinno być nasypane na 1 metr wysokości.

5) Grzebać zmarłych na choroby zakaźne na najbliższych cmentarzach.

6) Przewozić zwłoki do dalszych miejscowości za pozwoleniem Władz Sanitarnych.

§ VIII.

Zakłady kąpielowe.

1) Urządzać łaźnie wolno tylko w domach, mających dobrze urządzoną kanalizację, względnie dobrze zabezpieczony odpływ ścieków.

2) Należy zaopatrzyć łaźnie w dostateczną ilość wody zimnej, gorącej i w dostateczną ilość naczyń.

3) Oprócz pomieszczeń ściśle kąpielowych, łaźnie winny posiadać: a) sień wejściową, b) poczekalnię, c) rozbieralnię ogólną, d) pomieszczenie maszynowe i kotłowe, e) ustęp, f) wyjście zapasowe.

4) Wszystkie pomieszczenia w zakładach kąpielowych winny być dostatecznie oświetlane, ogrzewane i utrzymane w należytej czystości; ściany i sufity muszą być gładkie, bez szczelin. Ściany do wysokości $1^1/_2$ mtr. winny być pomalowane olejną jasną farbą, lub wyłożone odpowiednim materjałem nieprzepuszczalnym. Podłogi w pomieszczeniach dla wanien, basenów, parowni i natrysków winny być z materjału nieprzepuszczalnego, gładkie, łatwo zmywalne i ze spadem do odprowadzania wody. Wszystkie pomieszczenia winny posiadać spluwaczki. Służba kąpielowa winna nosić przy pracy czyste, białe fartuchy. Przy przyjmowaniu na służbę winno być przedstawione świadectwo lekarskie.

5) Należy przeprowadzić w łaźniach przynajmniej 2 razy na tydzień gruntowne oczyszczenie i dezynfekowanie łaźni i oddanych do użytku publicznego naczyń.

6) Służba kąpielowa winna baczyc aby osoby dotknięte chorobami wysypkowemi, wenerycznemi lub budzące odrazę nie korzystały z ogólnych urządzeń kąpielowych.

7) Należy zaopatrzyć zakład kąpielowy w wodę gotowaną. Woda ta musi być codziennie zmienianą i przechowywaną w czystem, szczelnie zamkniętem naczyniu.

8) Miotełki winny być każdorazowo wydawane świeże.

9) Rozporządzenie Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 13/VII r. b. (Dz. Ust. R. P. № 77/poz. 698) należy wywiesić w widocznem miejscu.

Winni przekroczenia powyższych przepisów podlegają karze w drodze administracyjnej po myśli Art. 8 Ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388), rozciągniętej na teren Województwa Poleskiego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 653), do wysokości 10.000 mk. grzywny lub 3 miesięcy aresztu, względnie grzywny i aresztu łącznie.

Brześć n/B., dnia 5 września 1922 r. (№ V.-5750)

Wojewoda:
(—) Downarowicz

IV.

430

Okólnik (85) Wojewody do Starostów w sprawie zwolnienia niektórych kategorji zwierząt od świadczeń na rzecz Państwa.

Zgodnie z komunikatem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 9.VIII b. r. Nr. A. W. 1559, do Ministerstwa Spraw Wojskowych już teraz napływają podania o zwolnienia koni uznanych przy ostatnim przeglądzie za zdatne dla potrzeb wojska, od świadczeń.

Polecam Panu Staroście, za pośrednictwem urzędów samorządowych, towarzystw i kółek rolniczych, oraz bezpośrednio, podać do wiadomości zainteresowanych osób, stowarzyszeń i urzędów:

1) że zgodnie z par. 9 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dn. 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. Ust. Nr. 36 poz. 310) mogą być, na wniesioną w tym celu prośbę, o ile zapotrzebowanie wojska na to pozwoli, od obowiązkowego świadczenia na rzecz Państwa zwolnione ze względu na ważny interes służby publicznej, gospodarki społecznej i rolnictwa, przedewszystkiem drobnego, następujące zwierzęta pociągowe:

a) konie, pozostające na etacie Ministerstwa Poczt i Telegrafów, przeznaczone do przewożenia poczty, oraz prywatne konie, niezbędnie potrzebne do tego celu, co winno być udowodnione kontraktem potwierdzonym przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów,

b) konie urzędów państwowych, policji państwowej i władz samorządowych, niezbędnie potrzebne dla spełnienia czynności tych władz i urzędów. o ile zastąpienie tych koni materjałem nieprzydatnym dla celów wojskowych, nie da się uskutecznić bez uszczerbku dla poprawnego funkcjonarjusza tych urzędów i władz,

c) konie prawnie istniejących straży ogniowych, niezbędnie potrzebne dla spełnienia zadań tych instytucji,

d) konie, należące do zakładów i instytucji użyteczności publicznej, zakładów przemysłowych z dziedziny przemysłu wojennego oraz zakładów o specjalnej doniosłości gospodarczo-społecznej, o ile zastąpienie tych koni materjałem, nieprzydatnym dla celów wojskowych, nie da się uskutecznić bez uszczerbku dla poprawnego runkcjonowania tych instytucji i zakładów,

e) jedynie zwierzęta, niezbędnie potrzebne do utrzymania właściciela i rodziny, względnie do uprawy własności rolnej, przedewszystkiem drobnej,

f) konie własne wojskowych, zaliczone na etat oddziałów, do których wojskowi ci są przynależni:

2. Prośby o zwolnienie w myśl powyższego punktu należy wnosić nie do władz Centralnych lecz zgodnie z par. 10 rozporządzenia wykonawczego — do władzy administracyjnej I instancji właściwej dla miejsca zamieszkania posiadacza zwierząt pociągowych w następujących terminach:

a) po ukończeniu ostatniego przeglądu zwierzat pociągowych (par. 18 rozporządzenia) do dwóch tygodni;

b) o ile tytuł do zwolnienia powstał po dokonanym przeglądzie w terminie do dwóch tygodni od dnia powstania tytułu.

Prośby wniesione po wskazanych wyżej terminach, będą wrazie niedostatecznego usprawiedliwienia przyczyn zwłoki, odrzucone bez rozpatrywania.

3. Że prośba o zwolnienie ma zawierać:

a) imię i nazwisko oraz dokładny adres posiadacza, względnie właściciela;

b) opis i wiek zwierząt, o których zwolnienie petent się ubięga;

c) powody ubiegania się o zwolnienie;

d) potwierdzenie właściwej władzy miejscowej (urzędu gminnego, magistratu) że podane w prośbie okoliczności polegają na prawdzie.

O wykonaniu niniejszego donieść w terminie jednego miesiąca.

Brześć n/B. dn. 6.IX-22 r. (Nr. 11.2441/2).

Wojewoda:
(—) w. z. Dr. Żymirski m. p.

431.

Okólnik (86) Wojewody do Starostów w przedmiocie dostarczania środków lokomocji personelowi lekarskiemu powołansmu do walki z epidemjami.

W ostatnich czasach coraz częściej notowane są wypadki zachorowań zakaźnych, a nawet pojawiły się wypadki podejrzanych zachorowań na cholerę.

W celu zwalczania tych chorób, oraz usunięcia podłoża sprzyjającego rozwojowi epidemji należy udzielać jaknajwydatniejszej pomocy i ułatwień w pracy powołanemu ku tej czynności personelowi lekarskiemu.

Jedną z największych niedogodności ku planowej akcji lekarzy są trudne warunki komunikacyjne na całym obszarze Województwa Poleskiego. Polecam przeto P. P. Starostom w razie zgłaszania się personelu lekarskiego o środki lokomocji, w wypadkach związanych ze zwalczaniem epidemji, udzielać temu personelowi niezwłocznie z całą skwapliwością, bądź to podwód dostarczonych w trybie przewidzianym w rozporządzeniu b. Szefa Zarządu T. P. i E. z dnia 4-go listopada 1920 r. (dz. Urz. Zarz. T. P. i E. Nr. z 4 poz. 34) bądź też koni Starostwa.

Na powyższe polecam zwrócić szczególną uwągę, gdyż za wypadki niestosowania się lub opieszałości czynić będą odpowiedzialnymi osobiście p.p. Starostów.

Brześć n/B. dn. 7/IX-22 r. (Nr. II 2639.)

Wojewoda:
w. z. Dr. Żymirski m. p.

432.

Okólnik (87) Wojewody do Starostów w przedmiocie spisu prywatnych samochodów i rowerów.

Wskutek polecenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 sierpnia b. r. Nr. A. W. 1521, podaje do wiadomości Panom Starostom, że na zasadzie art. 12-go Ustawy z dn. 21 lutego b. r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. Ust. Nr. 21 poz. 166 oraz par. 56. rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy (Dz. Ust. Nr. 36 poz. 310) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych zarządził spis cywilnego taboru samochodowego w drodze przedkładania przez poszczególnych właścicieli i posiadaczy taboru samochodowego (par. 5. C. rozporządzenia) deklaracji, wedłng przepisanego wzoru.

Przesyłając w załączeniu... egzemplarzy obwieszczeń o powyższem zarządzeniu... egzemplarzy deklaracji o posiadaniu taboru samochodowego i... egz. deklaracji o posiadaniu rowerów oraz ... egzemplarzy wykazów spisu taboru samochodowego, polecam Panom Starostom:

1) niezwłocznie zarządzić aby obwieszczenia dotyczące spisu taboru samochodowego i rowerów po umieszczeniu na nich daty ostatecznego terminu przedkładania deklaracji w każdym bądź razie nie później jak w dniu 11 — 12 października r. b. były natychmiast rozplakatowane na terytorjum powiatu, z tem jednakże, że mają one być podane do powszechnej wiadomości ludności na 7 dni przed terminem rozpoczęcia spisu.

2) przy przeprowadzeniu spisu należy dokładnie przestrzegać postanowień zawartych w ar. 58 i 59 rozporządzenia wykonawczego.

3) dopilnować aby urzędy Państwowe i samorządowe złożyły deklaracje o posiadanym taborze samochodowym w tym samym trybie co i osoby prywatne.

4) urzędy gminne (Magistraty obowiązane są na podstawie złożonych deklaracji zestawić w trzech egzemplarzach wykazy taboru samochodowego, czyniąc w rubryce „Uwaga“ swoje spostrzeżenia.

5) jeden egzemplarz wykazów wraz z jednym egzemplarzem deklaracji ma pozostać w urzędzie gminnym (Magistracie) pozostałe zaś dwa egzemplarze wykazów oraz drugi egzemplarz deklaracji urząd gminny (Magistrat) winien w nieprzekraczalnym 7-mio dniowym terminie dostarczyć Starostwu, które zatrzymując u siebie drugi egzemplarz wykazu, przesyła trzeci egzemplarz wykazu z drugim egzemplarzem deklaracji do. właściwego Dyonu samochodowego Okręgu Korpusu.

6) Gdyby w krórymkolwiek powiecie władze administracyjne były w możności dostarczyć, na podstawie posiadanych już przez nich danych (ewidencji) urzędowych, wszystkich w niniejszym okólniku wyszczególnionych wiadomości, a to ściśle według załączonych formularzy deklaracji i t. p. to w tych wypadkach w odnośnym powiecie (gminie, mieście, nie należy zarządzać osobnego spisu za pomocą obwieszczeń. lecz przedłożyć już gotowe dane do D. O. K. przy ścisłem zastosowaniu, odnośnych poleceń tego okólnika.

O przebiegu wyniku spisu należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu szczegółowe sprawozdanie wraz z odpisem wykazów skierowanych do Dyonu Samochowego.

Brześć n/B. dn. 21/IX-22 r. (Nr. II 2755/3).

Wojewoda:
w. z. Dr. J. Żymirski m. p.

V.

433.

RUCH SŁUŻBOWY

w ciągu miesiąca września 1922 r.

A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Minister Spraw Wewnętrznych

przyjął na kontraktową służbę:

D-ra Korolenkę Piotra, w charakterze urzędnika VII stopnia służbowego w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

zwolnił ze służby:

D-ra Lenartowicza Stefana p. o. Starszego Referenta w Wydziale Pracy i Opieki Społecznej P. U. W. z dniem 30 września 1922 r. na własną prośbę.

Wojewoda

mianował:

Goździkowskiego Felicjana p. o. Pom. Referenta w Wydziale Samorządowym P. U. W. w VIII st. sł.; Gwoździłłę Włodzimierza p. o. Podkomisarza Ochrony Lasów w Wydziale Rolnictwa i Weterynarji P. U. W. w VIII st. sł.

przyjął na jednoroczną służbę przygotowawczą:

Homziuka Piotra w charakterze urzędnika XII st. służb. w Wydziale Budż. Gospodarczym P. U. W.

przyjął na kontraktową służbę:

Wyszyńskiego Jana w charakterze kancelisty w Wydziale Rolnictwa i Weterynarji P. U. W. z uposażeniem według XII st. sł.

poruczył:

Michałowskiej Oldze p. o. Mikroskopistki w Wydziale Zdrowia Publ. P. U. W. pełnienie obowiązków starszej kancelistki.

zwolnił ze służby:

Mikołajczyka Czesława p. o. Pom. Ref. w Wydziale Rolnictwa i Weteryn. P. U. W. z dniem 30-ym września 1922 r. wobec powołania go do czynnej służby wojskowej: Chodynickiego Witolda p. o. Starszego Kancelisty w Wydziale Roln. i Weter. P. U. W. z dniem 30-ym września 1922 r. na własną prośbę; Grunerową z Moczulskich Jadwigę p. o. Starszej Kancelistki w Wydziale Samorządowym P. U. W. z dniem 30 września 1922 r. na zasadzie artykułu 62 Ustawy o państwowej służbie cywilnej.

B. W STAROSTWACH.

Wojewoda

mianował:

Machalewskiego Kazimierza Naczelnikiem III-go rejonu powiatu Łuninieckiego w VIII st. sł.; Jędrychowskiego Antoniego p. o. 3-go lek. wet. na pow. Brzeski w VIII st. sł.; Kaliszewskiego Antoniego p. o. Kierownika Pińskiej Ekspozytury Urzędu Pośrednictwa Pracy w IX st. sł.; Krasickiego Frederyka p. o. Sekretarza Starostwa w Kamieniu-Koszyrskim w IX st. służb.; Płatka Augusta p. o. St. Kancelisty Starostwa Łuninieckiego w X st. sł.; Zarembę Jana p. o. St. Kancelisty Starostwa Kosowskiego w X st służb.; Goguta Jerzego p. o. Kancelisty w Pińskiej Ekspozyturze Urzędu Pośrednictwa Pracy w XI st. sł.

przyjął na jednoroczną słuzbę przygotowawczą:

Łaszczównę Eugenję w charakterze Maszynistki Starostwa Kamień-Koszyrskiego z uposażeniem według XII st. sł.; Maleszewskiego Mieczysława w charakterze Kancelisty Starostwa Kamień-Koszyrskiego z uposażenim według XII st. sł.

przyjął na kontraktową służbę:

Kowalskiego Włodzimierza w charakterze Pomocnika Lekarza powiatow. w Łunińcu, z uposażeniem według VIII st. sł.; Łysaka Jana w charakterze Kancelisty Starostwa Pińskiego z uposażen. według XII st. sł.

posunął:

Olszewskiego Bolesława p. o. urzędnika XII st. sł. Starostwa Brzeskiego do XI st. sł.

poruczył:

Więckowskiemu Stanisławowi p. o. Pom. Ref. Administracyjnego Starostwa Kamień-Koszyrskiego pełnienie obowiązków Kierownika Kancelarji tegoż Starostwa.

przeniósł:

Bilińskiego Tadeusza b. Oficjała Starostwa w Przemyślu, powołanego do czynnej służby w Starostwie Kosowskiem do Starostwa Kobryńskiego; Morawską Annę p. o. St. Kancelistki Starostwa Prużańskiego do Starostwa Łuninieckiego ze względów służbowych; Czyżewską Annę p. o. Maszynistki Starostwa Łuninieckiego do Starostwa Prużańskiego, ze względów służbowych.

zwolnił ze służby:

Barbasiewicza Kazimierza p. o. Pom. Ref. Starostwa Drohiczyńskiego z dn. 30 września 1922 r. na zasadzie artykułu 62-go Ustawy o państwowej służbie cywilnej; Galińską Sabinę p. o. Maszynistki Starostwa Kamień-Koszyrskiego z dniem 30 września 1922 r. na własną prośbę; Orzechowskiego Edwarda kontraktowego Lekarza rejonowego powiatu Pińskiego z dniem 30 września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby.

C. W INSPEKTORACIE WETERYNARYJNYM

przy akcji przeciwksięgosuszowej.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

przydelegował:

Czerwiakowskiego A. kontraktowego Lekarza weter. w Województwie Białostockiem do P. U. W., dla tłumienia księgosuszu; Fuchsa Izraela kontraktowego Lekarza weterynaryjnego w Województwie Tarnopolskiem do P. U. W. dla tłumienia księgosuszu; Ogińskiego Michała kontraktowego Lekarza weterynaryjnego w Województwie Tarnopolskiem do P. U. W. dla tłumienia księgosuszu.

Wojewoda

przyjął na kontraktową służbę:

Kondratjewa Stefana w charakterze Sanitarjusza weterynaryjnego do walki z księgosuszem z uposażeniem według XI st. sł.

zwolnił ze służby:

Pierebiłłę Jasona kontraktowego Lekarza weterynaryjnego do walki z księgosuszem w powiecie Łuninieckim z dniem 30 września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Iwacewicza Dymitra kontraktowego Lekarza weterynaryjnego do walki z księgosuszem w powiecie Łuninieckim z dniem 30 września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Drożdża Bolesława kontraktowego Sanitarjusza weterynaryjnego do walki z księgosuszem z dniem 30 września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Kałkowskiego Mieczysława kontraktowego sanitarjusza weterynaryjnego do walki z gsięgosuszem z gniem 30 września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Rubaszyńskiego Henryka kontraktowego Sanitarjusza weterynaryjnego do walki z księgosuszem z dniem 30 września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Warnickiego Eugenjusza kontraktowego Sanitarjusza weterynaryjnego do walki z księgosuszem z dniem 30 września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Terpiłowskiego Jana kontraktowego Sanitarjusza weterynaryjnego do walki z księgosuszem z dniem 30-ym września 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby.

Na kordonie granicznym.

Wojewoda:

zwolnił ze służby:

Zubkę Konstantego kontraktowego Sanitarjusza weterynaryjnego na kordonie pogranicznym w powiecie Łuninieckim z dniem 15-ym września 1922 r. na podstawie artykułu 6-go umowy z nim zawartej.

VI.

Obwieszczenie o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

434.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 9 września 1922 r. № I. 2400/1. zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod № 32 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Akademików Polesian“ w Brześciu n/B.

435.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 9 września 1922 r. № I. 1090/1, zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod № 83 stowarzyszenie pod nazwą: „Chrześcijańskie T-wo Rzemieślnicze“ w Brześciu n/B.

436.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 11 września 1921 r. № I. 1355/1, zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod № 84 stowarzyszenie pod nazwą: „Pińskie Powiatowe Towarzystwo Łowieckie“ w Pińsku.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Pobyt Pana Ministra Spraw Wewnętrznych na terenie Województwa Poleskiego.

W dnia 5, 6 i 7 września r. b. Minister Spraw Wewnętrznych p. Antoni Kamieński zwiedzał tereny Województwa Poleskiego.

Do Brześcia Minister przybył z Warszawy o godz. 8 m. 20 w towarzystwie Głównego Komendanta Baonów Celnych pułkownika żandarmerji p. Rożena i swego sekretarza p. Nożyńskiego.

Na dworcu kolejowym Ministra powitali przed-

stawiciele Władz cywilnych i wojskowych z Wojewodą p. Downarowiczem na czele, oraz reprezentaci miasta; straż honorową pełnił oddział Policji Państwowej XIV Okręgu z orkiestrą.

Po krótkim przywitaniu udał się p. Minister na śniadanie do Wojewody, poczem zwiedził biura wydziałów resortu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a następnie zostali Mu przedstawieni przez Wojewodą naczelnicy wydziałów innych resortów.

Od godz. 11 do 15 Minister wraz z Wojwodą i otoczeniem zwiedził świątynie wszystkich trzech wyznań, biuro Komendy Okręgowej Policji Państwowej, Starostwo, a następnie przyjmował w gabinecie Wojewody przedstawicieli urzędów niezunifikowanych z Urzędem Wojewódzkim i udzielał audjencji zgłaszającym się petentom, poczem zwiedził miasto i kolonję urzędniczą.

Tegoż dnia o godz. $16^1/_2$ Minister z Wojewodą i otoczeniem udał się samochodom do Kobrynia, gdzie zwiedził Starostwo i komendę P.-P., poczem o godz. 23 m. 23 odjechał do Mikaszewicz, dokąd przybył dn. 6.IX o godz. 8 m. 45 spotykany uroczyście na stacji przez przedstawicieli władz państwowych oraz przez ludności i członków Rady gminy Lenino z chlebem i solą.

Po zwiedzeniu mostu granicznego na Słuczy oraz punktu granicznego i repartrjacyjnego w Mikaszewiczach, Minister wraz z Wojewodą i otoczeniem udał się konno wzdłuż granicy do Wilczej dla zlustrowania granicy i posterunków Baonów Celnych.

Po powrócie do Mikaszewicz udano sie samochodami na granicę do Lenina celem zlustrowania granicy urzędu gminnego i posterunku P. P.

O godz. 19 Minister powrócił do Mikaszewicz, skąd pociągiem odjechał do Łunińca, witany na dworcu kolejowym przez przedstawicieli Władz cywilnych i wojskowych ze starostą Łuninieckiem p. Kuczyńskim na czele, przedstawicieli Władz wojskowych, delegację kolejarzy, Rady miasta Łunińca, gminy żydowskiej, przez szkoły powszechne i ochronkę oraz przez tłumy miasta i okolic.

Przedstawiciel kolejarzy, witając Ministra, zapewnił o całkowitem oddaniu się kolejarzy sprawie dobra Ojczyzny i o lojalności tychże dla Władz Państwowych. Minister, odpowiadając, podkreślił patrjotyczne stanowisko kolejarzy polskich, którzy w ciężkich warunkach pracy akcentowali zawsze wysokie pojęcie dobra Rzeczypospolitej i na pożytek Jej pracowali niestrudzenie, że Rząd Polski pamięta o wielkich zasługach kolejarzy względem Ojczyzny i pragnąłby zaspokoić ich może słuszne żądania co do polepszenia bytu.

Po spożyciu w Ognisku kolejowem posiłku Minister wraz z Wojewodą i otoczeniem zwiedził Starostwo, Komendę P. P. i ochronki dla dzieci, poczem o godz. 12 odjechał do Pińska, dotąd przybył dn. 7.IX o godz. 2 w nocy.

O godz. 9 rano witali Ministra i Wojewodę przybyli na stację przedstawiciele Magistratu, Władz cywilnych ze Starostą Pińskim p. Tomaszewiczem na czele, władz wojskowych z orkiestrą, ziemiaństwa, duchowieństwa wszystkich trzech wyznań, gmin powiatu oraz ochronki, szkoły powszechne i straż Ogniową z orkiestrą. Honorową straż pełnił oddział Powiatowej P. P.

Po przywitaniu Minister wraz z Wojewodą i otoczeniem udał się do kościoła parafjalnego, a następnie do portu na rzece Pinie, gdzie zwiedził statki flotyli wojennej marynarki rzecznej i warsztaty, poczem do Soboru prawosławnego, gdzie duchowieństwo z najstarszym protojerejm Soboru ks. Witorskim na czele witało Ministra i Wojewodę.

Po krótkim nabożeństwie za pomyślną i szczęśliwą podróż przybyłych gości ks. Witorski wygłosił przemówienie, w którem wyraził wdzięczność całego duchowieństwa prawosławnego dla Rządu Polskiego za opiekę oraz podkreślił, iż pod opieką Rządu i prawa Polskiego duchowieństwo może spokojnie kontynuować wiarę swych ojców.

W końcu przemówienia ks. Witorski podziękował Ministrowi i Wojewodzie za odwiedzenie miasta i Soboru i, życąc gościom szczęśliwej podróży, wzniósł okrzyk „Niech żyje wielka Rzeczpospolita Polska, Naczelnik Państwa i Władze Państwowe."

Następnie udano się do Synagogi, gdzie gości powitał przedstawiciel ludności żydowskiej inż. Rerich i zapewniając w swoim przemówieniu o całkowitej lojalności społeczeństwa żydowskiego względem Polski i Jej Rządu oraz o szczerych chęciach współpracy na korzyść Rzeczypospolitej, zwrócił uwagę Ministrowi na zburzoną pożarem najstarszą na kresach wscodnich świątynię i prosił w imieniu społeczeństwa żydowskiego o udzielenie pomocy materjalnej na odbudowę.

W końcu przemówienia ów przedstawiciel wzniósł okrzyk na cześć Rzeczypospolitej Polskiej i Jej Rządu.

W odpowiedzi Minister zaznaczył iż chce wierzyć, że wyrażone przez mówcę uczucia i życzenia są szczere i wezwał społeczeństwo żydowskie do współpracy nad odbudową kraju dla dobra i rozkwitu całej Rzeczpospolitej Polskiej.

Poczem udał się Minister z otoczeniem na śniadanie urządzone staraniem Ziemiaństwa, a następnie zwiedził Magistrat, komendę P. P., więzienie powiatowe i Starostwo.

W lokalu Starostwa Minister udzielał audjencji zgłaszającym się petentom i przyjął delegacje urzędników, ziemian, włościan, ludności żydowskiej, duchowieństwa katolickiego i prawosławnego, poczem przyjmował przedstawicieli urzędów niezunifikowanych ze Starostwem.

O godz. 17 udano się do wsi Kupiatycze pod Pińskiem celem obejrzenia zniszczeń wojennych.

Po powrocie z Kupiatycz udano się na obiad, urządzony staraniem miasta w lokalu klubu Polskiego.

Podczas obiadu Wojewoda p. Downarowicz wygłosił przemówienie, w którem, dziękując Ministrowi za odwiedzenie terenów Województwa Poleskiego, przedstawił obraz zniszczenia Polesia przez wypadki wojny światowej i najazd bolszewicki oraz projektowany plan odbudowy kraju i jego odrodzenia po wiekowej niewoli i niszczycielskiej przemocy. W końcu przemówienia Wojewoda wspomniał o szeregu wielkich ludzi, których wydały Kresy Wschodnich. Do ich liczby należy też obecny Naczelnik Państwa. Tak zw. Kresy Wschodnie zawsze były i są wierne i oddane Rzeczypospolitej Polskiej, gotowe w każdej chwili stanąć w obronie Jej granic, nadstawić pierś krwawym razom wroga. Społeczeństwo to dąży do odtworzenia tego wszystkiego, co padło ofiarą niewoli i przemocy.

Aby te dążenia i usiłowania mogły osiągnąć cel zamierzony, konieczna jest materjalna pomoc Rządu, pomoc ta nigdy nie zawiedzie, gdyż wydany pieniądz powróci do Skarbu Państwa w dwójnasób. Przemówienie swoje p. Wojewoda zakończył toastem na cześć Naczelnika Państwa.

Następnie przemawiali: Starosta Piński p. Tomaszewicz, ks. superjor Moloch, ks. kanonik prawosławny Drużyłowski, który w imieniu nieobecnego z powodu wyjazdu z Pińsku ks. biskupa Aleksandra, zarządzającego djecezją Pińsko-Nowogródzką, serdecznie witał Ministra i Wojewodę podkreślając wdzięczność całego duchowieństwa prawosławnego dla Władz i Państwowości Polskiej, która przyniosła zabezpieczenie od wroga i wszelkiej przemocy, bezpieczeństwo życia i mienia, absolutną wolność wyznania, porządek i praworządność. W końcu ks. Drużyłowski, życząc Rzeczypospolitej Polskiej jaknajszybszego rozkwitu, wzniósł toast: „Niech żyje Rzeczpospolita Polska, Naczelnik Państwa i Władze Państwowe".

Przedstawiciel ludności żydowskiej p. inż. Reich w przemówieniu swem podkreślił całkowitą lojalność społeczeństwa żydowskiego względem Państwowości i Władz Polskich oraz szczere chęci niesienia pomocy Rządowi i współdziałania przez wszystkich obywateli żydowskich powiatu Pińskiego, wdzięcznych za uzyskaną możność wolności wyznania, pracy i zarobkowania, bezpieczeństwo osobiste i bezpieczeństwo mienia.

W wygłoszonej przy końcu bankietu mowie p. Minister dziękując za serdeczne przyjęcie, wyraził zadowolenie i radość z powodu wypowiedzianych przez poprzednich mówców zdań i pełnych życzliwości dla Państwowości Polskiej słów oraz podkreślił, że tylko na wzajemnem zaufaniu i wspólnej wytężonej pracy, zarówno społeczeństwa, jak i Władz Państwowych, opierać się może szczęście i rozwój potęgi Rzeczypospolitej Polskiej. Po bankiecie o godz. 19 odjechał Minister wraz z Wojewodą i otoczeniem z Pińska. Po krótkiem zatrzymaniu się pociągu na stacji Drohiczyn, gdzie oczekiwały władze powiatowe ze Starostą Kułakowskim na czele, organizacje i tłumy ludności, przybył Minister o godz. 22½ do Brześcia, stąd o godz. 0 m. 32 udał się w powtótną podróż do Warszawy.

OGŁOSZENIA

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach:

Małka Goldszot z Kobrynia, zagubiła legitymację osob. wydaną przez Starostwo Kobryńskie w r. 1919.

Nowaczyk Konstanty zagubił legitymację osob. Starostwa Kobryńskiego z r. 1920.

Jurczak Daniel z pow. Kobryńskiego zagubił zaświadczenie stacji Kontrolnej w Baranowiczach z r. 1921.

Kojfman Wolf [z Kamienia Koszyr. zagubił legitymację osob. wystawioną przez Starostwo Kamień Koszyr. 5.VII.1921 r. Nr. 4700.

Wołyniec Chaim mieszk. wsi Mała Głusza zagubił legitymację osob. wystawioną przez Starostwo Kamień Koszyr. dn. 24.V.1921 r. Nr. 1530.

Potapczuk Flora mieszk. wsi Wielki Obzyr, gm. Borowno, zagubił legitymację osob. wystawioną przez Starostwo Kamień Koszyrski dn. 27.II.1922 r. Nr. 543.

Balski Wacław zagubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacji wydane przez P. K. U. Łowicz.

Francman Marjan zagubił zaświadczenie za Nr. 1151 wydane przez Mag. m. Stolina, na prawo otrzymania legitymacji.

Chamarow Osmar mieszk. wsi Bostyń gm. Łunińskiej zagubił legitymację wydaną przez Starostwo Łuninieckie, oraz tymczasowe zaświadczenie demobilizacji.

Kuźmicz Piotr mieszk. wsi Jajno gm. Borowno zagubił legitymację osob. wydaną przez Starostwo Kamień Koszyrski dn. 30.I.1922 r. za Nr. 241.

Stefan Traczuk mieszk. wsi Czerncze gm. Chocieszów zagubił legitymację wydaną przez Starostwo Kamień Koszyrski dn. 23.XI.1921 r. za Nr. 3989.

Szworak Gordzij mieszk. wsi Karasin gm. Soszyczno zagubił paszport zagran. wydany przez Konsulat Polski w Nowym Jorku dn. 19.VIII.1921 r.

Sapożnik Judel zagubił w czasie pożaru legitymację osob. Star. Kobryńskiego z r. 1920.

Tenenbaum Chaim-Zelig zagubił legitymację osob. Starostwa Kobryńskiego z r. 1920.

Penta Antylja zam. w Pieszczenkach gm. Lenińskiej zagubił 25.VIII b. r. legitymację osob. wydana przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 143.

Gołowczuk Marja z pow. Kobryńskiego zgubiła zaświadczenie stacji Kontrolnej w Baranowiczach Nr. 110883 z dn. 16.XI 1921 r.

Jurozdycki Szmul zagubił legitymację wydaną przez Starostwo Kobryńskie w r. 1920.

Romaniuk Wasyl zagubił zaświadczenie stacji Kontrolnej w Baranowiczach Nr. 165546 z 16.VI r. 1922.

Krejwisowna Marja zagubiła legitymację Nr. 3478 wydana przez Starostwo Kobryńskie w r. 1920.

Furman Jakow-Girsza zgubił zaświadczenie na prawo otrzymania legitymacji, wydane przez mag. m. Stolina.

Oliferczykowi Teodorowi skradziono kartę łowiecką Nr. 15765 i pozwolenie na broń Nr. 27841 wydane przez Starostwo Kobryńskie.

Trofimowicz Zinowjew mieszk. Truchonowicz zagubił legitymację wydana przez Starostwo Prużańskie dn. 18.I 1922 r. za Nr. 131.

Kac Liza zam. w Prużanie zagubiła legitymację wydaną przez Pow.-Komendę Policji P. dn. 12.IV 1921 r. za Nr. 10.

Wasilewicz Michał zam. w Sielcach zagubił legitymację wydaną przez Starostwo Prużańskie dn. 27.IV za Nr. 1163.

Zarojkowskiemu Anatolowi skradziono legitymację Nr. 436 wystawioną przez Kom. Pol. Państw. pow. Kobryńskiego dn 15.IV 1921 r.

OGŁOSZENIE.

Mieszkaniec m. Pińska Szloma syn Dawida Szwarcman za pobieranie nadmiernej ceny za mięso, na zasadzie art. 119, 122 i 123 U. P. K. 59 K. K. art. 1, 19, 32, 34 i 52 Ust. z dnia 2 lipca 1922 r. o zwalczaniu lichwy wojennej art. 61 i 62 Przep. o kosztach sądowych, wyrokiem Sędziego Pokoju 1-go okręgu powiatu Pińskiego z dnia 25 października 1921 roku zatwierdzonym przez Sąd Okręgowy w Pińsku 27 czerwca r. b. skazany został na osadzenie w więzieniu przez dwa tygodnie i na karę grzywny w sumie 25000 mk., z zamianą w razie niewypłacalności na trzy miesiące aresztu łącznie karą więzienia wymierzoną mu wyrokiem niniejszym, oraz na uiszczenie 2500 mk. opłaty sądowej.

Sędzia pokoju (—) *J. Jewdokimow.*

Sekretarz (—) *J. Cmak.*

DRUKARNIA „ORKA-BRYGADA", BRZEŚĆ, ZYGMUNTOWSKA 65. TEL. 18.